

nechaný manžel, když manžel nepřítomný již prohlášen byl za mrtva, do d a t e č n ě návrh, by bylo vysloveno, že pokládati jest manželství za rozvázané, soud o tom p o s t u p o v a t i má podle předpisů tohoto zákona. Z dějin vzniku zákona (zpráva právnické komise panské sněmovny, čís. 275 příloh k těsnopisným protokolům panské sněmovny IX. sese, těsnopisné protokoly str. 9046 až 9056 o zasedání poslanecké sněmovny ze dne 3. února 1883) zřejmě vyplývá, že podle vůle a úmyslu povolaných činitelů zákonodárných soud v takovémto případě má znova zavést a provést zákonné řízení, tedy zejména vydati nový edikt a určit novou lhůtu jednoho roku (§ 7), a teprve po uplynutí této nové lhůty rozhodnouti o dodatečné žádosti za zrušení manželství. Rozhodnutí to liší se ovšem co do obsahu svého od rozhodnutí prvního potud, že soud nerozhoduje opětně o prohlášení za mrtvého a nestanoví znova dne úmrtí, nýbrž usnáší se pouze o návrhu, by manželství bylo pokládáno za rozvázané (§ 9). Právem tedy soud první stolice usnesením ze dne 6. června 1919 zamítl příslušný návrh stěžovatelčin jako předčasný a usnesením ze dne 11. června 1919 stanovil novou lhůtu ediktální, a když soud rekursní přes stížnosti Bertý J. potvrdil tato ustanovení, nelze důvodně tvrditi, že jeho usnesení se spisy se neshodují, nebo že jimi zřejmě porušen byl zákon nebo dopuštěno se bylo zmatečnosti (§ 16 čís. patentu ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 zákona ř.).

Čís. 282.

Neodporovatelným dle § 45, odstavec první j. n., jest i rozhodnutí rekursního soudu, jímž vysloveno, že žaloba, vznesená na sborový soud první stolice, tímto soudem však pro věcnou nepříslušnost odmítnutá, patří k jeho věcné příslušnosti.

(Rozh. ze dne 7. října 1919, R II 118/19.)

Rekursní soud změnil usnesení sborového soudu první stolice, jímž žaloba odmítnuta byla pro věcnou nepříslušnost a zamítl námitku věcné nepříslušnosti.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Krajský soud zamítl žalobu pro věcnou nepříslušnost maje za to, že jest věcně příslušným k projednání rozepře soud okresní. Vyhověv rekursu žalující strany uznal soud rekursní, že přísluší rozhodovati o sporné věci krajskému soudu. Dle § 45 j. n. nelze rozhodnutím sborového soudu první stolice o jeho věcné příslušnosti odporovati z důvodu, že příslušným projednání spor jest soud okresní. Zákon vychází ze stanoviska, že nejsou nijak dotčeny zájmy stran, ba že jest těmto více vyhověno a poskytnuta stranám větší záruka důkladnějšího, spolehlivějšího a tím také i správnějšího rozhodování, projednává-li věc sborový soud první stolice na místě okresního soudu, jenž by byl dle názoru té které strany k jednání pří-

slušným. Tatáž zásada musí platiti i v případě, o něž se jedná. Rozhodnutí soudu rekursního, že jest věcně příslušným krajský soud, nastupuje pouze na místo usnesení sborového soudu první stolice, nahraňuje toliko výrok sborového soudu první stolice, k němuž by bylo došlo, kdyby byla první stolice nazírala na věc správně. Právní stav jest týž jako kdyby byl sborový soud první stolice již předem učinil v příčině věcné příslušnosti usnesení, odpovídající zákonu. Důsledkem této úvahy nelze dle zásady § 45 j. n. odporovati usnesení rekursního soudu a bylo jako nepřipustný odmítnouti dovolací rekurs vznesený proti usnesení druhé stolice.

Čís. 283.

Manžel, spravuje manželčino jmění dle § 1238 obč. zák., není sice povinen vyúčtovati užítky, není však z druhé strany oprávněn, žádati náhradu učiněného nákladu. Chce-li se domáhati této náhrady, musí nejprve vydati počet o příjmech a výdajích.

(Rozh. ze dne 7. října 1919, Rv I 390/19.)

Žalobce, rozveden byv od stolu a lože od své manželky, domáhal se na ní žalobou náhrady nákladu, jež podnikl, spravovav dle § 1238 obč. zák. její majetek. Žaloba byla ve všech stolicích pro tentokráte zamítnuta, nejvyšším soudem mimo jiné z těchto

důvodů:

Dle § 1239 obč. zák. ručí manžel ovšem jen za kmenové jmění a jest od kladení účtu o užitech ze správy vybraných osvobozen. Nutným následkem toho je, že není-li povinen vyúčtovati užítky, t. j. příjmy, není také oprávněn žádati náhradu učiněných výdajů. Aby tedy mohl jako zmocněnec své manželky náhradu nutných a užitečných nákladů ve smyslu § 1014 obč. zák. žádati, jest nutno, by nejprve složil účet o příjmech a vydáních, z něhož teprve může býti vidno, zda a jaká náhrada mu přísluší. Dokud tak neučiní, jest jeho žaloba na náhradu nákladů předčasnou.

Čís. 284.

Nahodilá škoda nepostihuje toho, v jehož majetku vznikla nezaviněná příčina poškození, nýbrž toho, jehož majetek neb osoba byly takto poškozeny. (§ 1311 obč. zák.)

(Rozh. ze dne 7. října 1919, Rv I 391/19.)

V noci ze 7. na 8. února 1919 nastala nahodilá porucha na zařízení koupelny bytu žalovaného, následkem které voda výkapávala na podlahu, prosákla ji a odkapávala se stropu žalobcova skladiště nábytku na nábytek tam rozestavený. Žalobě o náhradu škody, takto způsobené, první